

TELEGRAFUL ROMAN.

N° 83.

ANUL X.

SIBII. 18. Octombrie. 1862.

Telegraful este de doz ori pe cente-
mily: Joia si Duminica. — Prezenta-
reazina se face la Sibii la espediția
foiei; pe afară la 4. p. poște, ca
vani gata, prin scrisori frankate,
adresele către espediția. Prezișul
prezentației pentru Sibii este pe
an 7. fl. v. a. car pe o jumetate de an
3. fl. 50. kr. Pentru celelalte părți
ale Transilvaniei și pentru provin-

țiile din Monarhia pe un an 8. fl.
car pe o jumetate de an 4. fl. v. a.
Pentru prinț. și prin țările pe un
an 12. fl. pe 1/2 an 6. fl. v. a.
Inseratele se plătesc pen-
tru literele orz. ca 7. kr. șirul
ca literele mici, pentru a doua orz
ca 5 1/2 kr. și pentru a treia penziere
ca 3 1/2 kr. v. a.

Sibiiu 15 Octom. Suntemu încă in dilele acelea, care facu inceputu anului scolasticu in institutul nostru diecesanu pedagogico-teologicu; de aceea ne si simțimu indetorati, facia cu cei ce se intereseaza de acestu institutu, de a face unu micu raportu despre elu.

Precumu amu amintitu in numerulu 81 alu fœi noastre, prelegerile in Institutu s'au inceputu in 8 Octom. c. v., cara eri s'au facutu rugatiune in Biserica, in comunu decatra profesori si elevi, prin carea s'au cerutu darulu si ajutoriulu lui Dumnezeu si pentru anulu de invatiatura, cesta inainte. — Numerulu eleviloru peste totu suie la 84; dintre carii, ascultatori de Pedagogia suntu 18, clerici in anulu dintaiu 19 si clerici in anulu alu doilea 47. — In anulu viitoriu, vrendu D-dieu, vomu avea unu cursu de Pedagogia de doi ani si unu cursu de Teologia de trei ani. Spre sfersitulu acest'a s'au facutu dispositii anca din anulu acest'a, intogminduse adeca unu planu, de invatiamentu, dupa care ascultatorii de Pedagogia, primiti acumu, in anulu viitoriu voru intră intr'alu doilea cursu de pedagogia, cara cu clericii deacumu din anulu alu doilea se va completă in anulu viitoriu alu treilea anu de Teologia.

Inmultirea si respective completarea acest'a a cursurilor de invatiatura in institutul diecesanu este o fapta, ce ne aduce de nou aminte devis'a Arhierelui nostru:

Inainte! — Noi nu ne indoimu, că totu insulu, carele precepe devis'a acest'a si carele crede în progresu si dorește progresulu, nu va salută cu bucuria noulu planu de invatiamentu, ce s'au facutu in institutul nostru.

Dee Dumnezeu, că intentiunea nobila, din carea se vede a fi esitu si planulu acest'a — intentiunea adeca de a apropiă institutul diecesanu totu mai multu de starea, din carea se poata carespunde deplinu chiamarei sale, sa-si aiba efeptulu doritu! — u.

Sibiiu 17 Octom. In Nr. 81 alu „Telegr. rom.“ impartasiramu si noi dupa „Herm. Zeit.“ telegramulu din Gherl'a in privinti'a transferarei D. Asesoru Sipotariu la Deesiū spre pedepsa pentru apararea Diplomei din Octom. si instructiunei, amu adaosu inse totuodata, ca nu credemu scirei aceiea, si nu ne amu insielatu, ca-ci „Wien.-Zeit.“ dechiara acest'a scire, care almintrea a facutu mare sensatiuna pretutindinea, de nedrepta. Jurnalele din Vien'a descriu starea lucrului precum urmese: Asesorulu Sipotariu a fostu negresitu in calea disciplinaria transpusu, inse caus'a se enara in modulu urmatoriu: Sipotariu avea se fungese că asesoru judecatorescu la o pertractare finale, in care a fostu se se tractese asupra unui inculpatu romanu. Pertractarea a fostu se se tiena in limb'a magiara. Scurtu nainte de acest'a, pareca o di mai nainte, a facutu Sipotariu atentu pe presedintele judecatorescu ca inculpatulu este romanu si pentru aceea pertractarea are se se face in limb'a romanesca. Presedintele se arata aplecatu si pofti pre procurorulu statului la sine, că se se intielga cu densulu. Acest'a inse observa ca actele suntu in limb'a magiara, ca elu insusi a pregatitu incusa in limb'a magiara si pentru aceea pentru densulu aru fi o greutate a face in directiunea acest'a vreo schimbare. Elu inse se arata gata dupa tienerea incusei magiarsci a lasa se urmese o traducere romanesca. In modulu acest'a avea se se face pertractarea finale. In dioa prefipta eră unu numeru mare de magiari si romani in sal'a judecatorésca, că se fia fatia la pertractare, poate ca au fostu si curiosi se vada urmarile, ca-ci se facuse svonu ca unu asesoru a protestatu in contr'a limbei, si ca o asemené dechiariune va urmă si in siedinti'a publica.

Pertractarea incepu. Acuma se redica Sipotariu celu ce siedea la tabl'a judecatorésca si dechiara sub provocare la instructiunea provisoria pentru comitetele municipale, ca dupa ce acusatulu este romanu, are ase tiené pertractarea finale

in acest'a limba, ca-ci din contra ea este nulă. Asupra acestui protestu publicu din partea unui membru alu decidatorului judetiu, intreba presedintele din nou pe inculpatu, deca cere elu că pertractarea se se duca in limb'a romanesca, la care acest'a a respunsu, ca lui este totu atata, in care limb'a se va pertracta asupra lui, numai se sfarsiesca curendu. Cu acest'a dechiariune a inculpatului Sipotariu nu sa multiemitu, ei a parasitu sal'a de judecata. E de priceputu ca acest'a cauza a facutu sensatiune mare.

Este de insemnatu ca §. 71 alu ordinei municipale provisorie dispune, ca pertractarile finali orali, darea afara a decisiunei si motivele au se se face in limb'a maicei inculpatului. Dupa ce inse sa dechiaratu inculpatulu, ca elu se invoesece, că pertractarile se se face in limb'a magiara, se pare ca saru fi facutu destulu spiritului prescrișeloru (?) si pe tota intemplantarea defectulu nu aru fi fostu asia de esentiale, că din elu se resultese o nulitate si că o astfelu de pasire a unui membru judecatorescu se apara că rectificata.

Casulu sa relationatu la dicasteriele mai inalte, si din partea guvernului regescu transilvanu, sa dispusu oficiós'a stramutare a Asesorului judecatorescu, care in nationalulu hiperselu a lucratu in contra disciplinei. Acest'a decisiune a urmatu sub 6 Sept. (c. n.) era siedinti'a comitetului municipalu alu Comitatului Dabacei, precumu se scie sa tienutu in 25 Sept. Unu necsu causalu nu esista dora intre aceste ambe fapte. De altele decisiunea regescului guvern nu are inca tari'a dreptului fiindu ca Sipotariu a luat recursu la Cancelari'a aulica, dela care atarna finala decisiune. Noi precatu amu potutu intielege aceasta intemplantare pe drumu privatu, e cam asemena cu cea descrisa. Numai atata aru fi de adaugatu, ca dupa ce si alu doilea Asesoru romanu au parasitu Sal'a totu din caus'a acest'a, pertractarea sa tienutu pre urma in limb'a romana, ce aru dovedi ca astfelu saru fi potutu tienne si mai nainte, că se nu se dea ansa la urmari amaratoare, ca-ci, invoirea inculpatului că caus'a lui se se pertractese in limb'a magiara, de care avemu inse cauza a ne indoi, dupa parerea noastră nu e datatoria de mesura, pentru ca elu usioru se invoesece cu ceea ce vréu Domnii cugetendu ca va potea scapa mai usioru. Cu acest'a inse nu vremu se dicemu ca D. Sipotariu a facutu bine, ca au parasitu sal'a, ca-ci eră si alt'a cale pe care se mérga póte mai siguru si mai legalu, nici nu putemu aproba purtarea acelora, carii au adusu caus'a acest'a cu apararea diplomei din Octombre in coneciune, inse totusi ni saru pareca, ca mutarea unui ampoiatsu dela unu postu la altulu penalmente este un'a dintre cele mai grele pedepse mai vertosu in privinti'a morala, si amu dori ca se se poata complaná fara vatamarea vadii morali a Domnului Sipotariu, cu atata mai multu cu catu instructiunea, pe carea sa resimatu D. Sipotariu, porunceste tienerea pertractarii finali in limb'a inculpatului.

Sibiiu 16 Octom: Азлътъ дн „Вотсѣ.“ зръторіахъ артикълъ: Репрезентаціонеа націонеі ромънешті ші а зніверсітѣціі націонеі съсешті дн Трансілваніа а азлатъ, прекъмъ аззімъ, солъціонеа лорѣ. Маіестатеа Са дмпъратълъ а прімітѣ ла къпощтіицъ дндестълігоаре манифестаціоне а моаілітѣціі амьелорѣ націоні ші а аплачідатѣ пропосіцііоне ле Канчеларіеі азліче трансілване дн прівііица компънеріі фііторѣ діете трансілване пе база допріцелорѣ пропънціате дн амьеле прѣці.

De ші копкъсііонеле амьелорѣ ръспънсърі се тішкъ днтр'о дірекціоне, тотъші есте дн къпрінсълъ лорѣ о діферіицъ есенціалъ. Дн респънсълъ ла репрезентаціонеа зніверсітѣціі націонале съсешті се атіпде еспресъ „26 Февртаріѣ“ дн време че ла петіціонеа ромънілорѣ се провъкъ пзтаі ла лецііне фъндаментале песте тотъ. Ачеаста діферіицъ, де ші есте

tea puteriloru celoru mari, care i-a insuflatu putere; ast'a la mantuitu de perdere, ast'a a escatu resbelulu dela Crimea si a silitu pe vecini se abdica acelu pamentu, pe care se gateau a-lu ingiti.

Conventiunea parisiána dupa resbelulu cremeanu contine doi principii ponderosi:

Intaiulu este cumu-ca Turci'a s'a recunoscutu de statu europeanu; alu doilea cumu-ca puterile européne asecureza integritatea Turciei; d'aci urméza cumu-ca: de óre-ce mohamedanismulu nu póte corespunde cerintieloru civilisarei europene si ni-ce ca va respunde, in launtrulu Turciei trebue cercatu o astu-felu de resolutiune, carea corespunde cu resolvarea interesulu civilisatiunei européne.

A alá altumintrea ast'a resolutiune si a o aduce in conexiune cu ideile timpului acumu domitóre nu se poate, nu cumu-va aceast'a stramutare se se 'ntemple cu precipitare, si asia se aduce resbelu intre crestini si musulmani, straformarea trebue se se 'ntemple suptu dominiulu portii, acestu dominiu prin puterea inpregiurariloru slabindu, mai in urma numai decatu se voru aretá staturi organizate neaternate, pe care va se le contina comunetatea egale a religiunei, si din sentimentulu continetoriu se poate desfasiurá unu statu confederativu, carele posiede centrulu, si de acest'a se se tina partile.

Aceast'a opiniune e indrumatóre la judecat'a politica orientale. In tinuturile serbesci au rivalisatu influintiele rusesci, engleze si franceze, asia si in Montenegro; uniunea Romaniei se tne de politic'a francesá in contr'a inriurintiei rusiloru si a Austriei. Dupa ce Greci'a spre confederaciune se va vedé preparata, Romani'a mai degraba se va uita catra dens'a — decum-va nu va fi prevenita de Serbi'a, — aceste suntu apte spre confederare.

Objetulu discusiunei e inca Constantinopolea. Grecii isi insusiescu pretensiune istorica preste capitala, ce slavonii nu o ar lasá in alte mani fara de catu slavone odata cu capulu; ei, dar Europ'a e interesata cá comerciulu orientale si chei'a adoue marise nu devina in asia mani, care i-ar aduce poprirea, si asia dorinti'a Catarinei, cá Constantinopolea se fia scaunulu ciariloru, mai ca nu s'ar realisá, si e mai siguru, ca dupa intiesulu occidentelului se fia portu liberu, si asia se remana posesiunea lumei intrégi.

Incatu e realisabile acias't'a transitiune graduala? incatu cunoscu aceste popóre interesulu seu reciproc si asia candu se va resolve cestiunea orientelului óre prin resculara si staurinti'a dupa dobandirea independintiei de Turci'a, suditi ei nu se voru perde? Nu se poate decide. Dela espeditiunea crimeana, precumu la orientulu meridionale asia si la orientulu nordicu s'an facutu mari stramutari. Rusi'a multu sa opintitu spre continuarea resbelului, care dupa ce suferi multe scadiaminte, dupa lovirea dinteiu fú silita a face legaturi de pace; ciarulu inse nu putú ajunge pacea realisata ca-lu preveni mórtea, ér tier'a o dadú fiului seu. Dupa legatuinti'a pacii, Alesandru a incetatu cu strangerea cataneloru, ci numai in trei ani aducea astu-felu de ordinaciuni, si asia dupa organizarea completa a lucruriloru, sclavismulu a incetatu, in legislatiune se facura modificari, si Poloniei se dadú autonomi'a.

Dupa emancipaciune domnese inca si mai mare chaosu, pentru ca fostii sclavi poftescu mai multu, ér unei parti a nobilimei i pare multu si aceea ce s'a intemplat; Poloni'a independinta inca nu e schimbata, dar inimile suntu domolite.

La primaver'a venitóre s'au otaritu asentare noua, guvernatorulu Poloniei Constantinu graiesce Poloniloru in limb'a lor, prin urmare, da dovada cumu-ca Rusi'a voiesce impacuirea cu aceast'a naciune.

Semnele care acumu s'arata la nordulu orientalu se insirara si la sudulu Ungariei. Suntu inca momentóse si misicările germane. Traimu timpuri serióse si in timpuri serióse fiescecare isi organizese odai'a sa. *)

Oradea mare 10 Octombre 1862.

Cu mare sfiála prindu condeiulu a mana, si me intrebú ca óre se dicu ceva au se tacu, caci de voiu grai adeverulu, sciú, ca imi voiu cascigá inimici, éra de voiu tacé me vá mustrá simtiulu din luntrú, dar fiindu ca adeverulu se poate spune ori unde, me voiu incercá si eu a nu'lu retacé.

In lunile de curendu trecute cetiramú in multu pretiuitulu nostru „T. Romanu“ o ordinatiune dela Maritul Consiliu din Bud'a, 'mpartasiá venerabileloru Consistorii de religiunea ortodoxa in privinti'a invatiatoriloru la scólele populare, de care ordinatiune se bucurase, si inveliatorii din Ungari'a. Daru bucuri'a acést'a nu tienu multu,

*) Amu dori cá D. Corespondinte se scrie mai desvoltu si se aléga mai bine articulu. R.

caci D. protopopi nu vréu sa scie de aceea ordinatiune, dicandu ca ce le pasa loru de ea daca n'au plata pentru osteneal'a loru!!! In Oradea-mare au fostu chiepati toti invatintorii prin unu cerculariu protopopescu cá pe 2 Septem. se se arate in persoana in Oradea la impartirea statiuneloru, si se si aduca recomandatiune dela poporu si dela preotulu locului, ca'lu voiescu, fiindu ca au venitu tempulu asiedierii invetiatoriloru in statiale sale. Oh! perirea ta din tine Israile! dá oare Marit'a Locutiintia scie de aceste lucruri scandalóse? si óre mai lucra cinevá in trebile scolare, si pana candu vomu fi de capulu nostru fara oarmuire cuviinciósa pentru scóle, ca acuma dabea se mai afla cate o scóla numai cu numele in Ungari'a si unde amu avutu cate o scóla provadiuta cu cele necesarii, e inlocatu astfelin de invatiatoriu care nici idei nare despre crescerea copiiloru. Esemplu viu avemu intr'o comunitate lenga Oradea mare cu numele Parhid'a unde se facu docinte unu invatiecelu de cismasiu, iera cei cu preparandia nu capata nici unu postu *) caus'a e ca nau bani. Cu ertaciune semí fia ca nu scriu nici o batjocura nici nu vréu se defaimediú persón'a cuivá, ci amu scriu ce e dreptu si se poate documentá ori candu, adeca: amu aratatu ran'a scoaleloru, de care vedu ca patimesce de multu timp strigandu cu profetulu Jeremia: Nu este durere ca durere mea. Multe asi mai avé de spusu O. publicu, inse fianc destulu de asta data si atata. **)

F. Z.

Din Bucovin'a, 1 Octomvre v. (Incheere.)

N'amu disu cá vomu aretá ceva despre cochetarea autorului „responsului“ cu catolicismulu, ci numai despre curenirea a unui representante alu catolicismulu; deci nici dejudecamú aceste lucruri aduse aci. Dara o intrebaciune cutezamu a face: deaca unu preotu ortodosu vorbindu asiá catra unu Prelatu rom. catolicu in 8/20 Martiu 1850 face unu complimentu estra-ordinariu Papatului din Rom'a, pacatuesce greu, cá totu astufeliu de complimentu face aceluasi Papatu si in 6/18 Aprile 1862: ? poatese earasi, cá sà ne „miramu“ numai de unu sfatu alu Dlui autoru alu „responsului“ ce-lu dá Da-lui clerulu Bucovinei in anulu 1862, deaca D-lui inca in anulu 1858 figurá fatia cu catolicismulu cá intendantele si cá unu organu legiuitu nu numai alu diecesei acesteia, ci si alu intregi noastre natiuni si ortodocsii? — Ce mai vré deci epistol'a Excelentiei Sale a Episcopulu nostru din 6/18 Iuliu 1849 cátra Patriarhulu din Carlovitii; ce mai vre si clerulu si dieces'a Bucovinei cu „adeverata-le dorintia“ si urgintea-le necesitate“ de a nu fi sub mitropoli'a serbeasca, ci romanésca, empreuna cu toti romanii din Austri'a, deaca votulu altuia, ce ni-lu da in aceasta priviintia nu se da nici o socotintia. —

Vedeti, „Bucovina, e o fata juna si modeasta,“ — mirele ei este, si fàra se simu sciutu noi, astufeliu de cu minte si cu socoteala, incatu prin „zaharicale“ de „dorintie“ si alte asemenea momeli, o vá duce la „Altariulu“ unde-lu „trage inim'a si pentru care se roaga ferbinte“ . . . . .

Noi amu socoti, cá din aceste semtieminte ale autorulu si a „dorintieloru“ si ale „responsului“ aru fi esplicavere urmátóriele intreburi: 1) de ce se cere dela guvernulu austriacu supremu in „dorintie“ neconditionatu mitropolia separata pentru Bucovin'a; 2) de ce se deformeaza in „responsu“ arbitrarmente staruintiele tuturor romaniloru din Austri'a cele altuminterea bazate pe asiediamintele si spiretulu celu adevaratu alu ortodocsiei, pentru unu a mitropolia separata de cea a Serbiloru; 3) de ce prin asertiunea cea falsa din „responsu“ cum ca adeca petitiunele tuturor romaniloru din Austri'a empreuna cu clerulu loru indreptate catra Maiestatea Sa, eara anume ca in petitiunea din 15 Martiu a. c. se scoposesce autorulu Antorismulu „o mitropolia in Austri'a pentru sine (sic) si urmasii lui“ ***) si o reforma noua, pâna acumu (audi!) inca necunoscuta in beseric'a orientala, o reforma, care sà fineze cu nimicirea autoritatii preotiesci si inlocuirea-i prin autoritatea mireneasca, cá acesti'a apoi se dispue dupa placu-le si eu (o, auditi! dar' rizum teneatis!) potestatea archiereasca a cheiloru (bischoflicher Schlüsselgewalt †) graiu, chiar cá la — „Rom'a, si inca in Vaticanu. Ref.) „cà in fine“ din „Documintele istorice despre starea politica si ierarchica a romaniloru din Transilvani'a, Vien'a 1850“ — „se vede“ dice autorulu „responsului“ cá transilvanenii acumu ambla cu a-

*) Numai asiá Domniloru impartietori de posturi invatietoresci, si cultur'a poporulu nostru va repune pe diecinii, si ve va blestemá posteritatea. R.

**) Scrisoarea promisa o acceptamu. R.

**) „De n'asiú sci cine esci“ Dle autoru alu „responsului“ asi socoti ca ai copiet'o acést'a din „dorintie.“ Ref.

†) „Dificile est satiram non scribere“ vr'o 3,000,000. de romani vréu mitropolia „pentru unu omu si urmasii lui“ si totusi acelu mitropolitu sà fia Papa, langa „domnirea mireniloru.“ Si earasi acelu Papa sà fia mai cumplitu, decatu celu din Rom'a. R. f.

ceste idei etc.; din aceste scornituri nerespunsavere dicu, nu se stravede oare, că D-lui autorulu „respunsului“ vré, in sirulu din tiau, să suspicioneze staruintele romanilor pentru una mitropolia, inaintea lumei politice, cara in sirulu alu doilea, inaintea clerului bucovineanu, că asiá apoi se castige din toate partile mai mari simpati pentru „dorintie“ de-cátu pentru „Antorismu“? si in fine, 4) nu e explicaver din epistol'a catra Prelatul rom. catolicu si din vorb'a privita a D-sale. D-lui autoru alu „respunsului“ că „soboarele diecesane si provinciale n'au putere decisiva, ci numai consultativa pe langa Archierei si Mitropoliti, carii au putere absolutistica — si de ce D-lui dupa proverbulu „quemcumque sua vota trahunt“ ar' lapada in fundulu Tartarului Antorismulu si toate petitiunile romanilor fundate pe Evangelia, pe doctrinele si spiretulu santei ortodosii?

Noi amu atinsu aice pe scurtu unele trasuri din firulu ce se trage pe fundulu itiatuerei renumiteloru „dorintie“ si a mai renumiverului „respunsu“ la Antorismu, că să veada si să judece publiculu ortodocsu alu organulu acestuia ce jace propria in fundulu acelei itiatuerei. Iara acei ce se „mira“ de Dl. autoru alu „respunsului“ să scruteze mai temeinicu, de-si pentru ce potu se se mire.

Nu putemu să incheemu, fara a mai pomeni inca ceva. Autorulu „respunsului“ la Antorismu si inventatoriulu „Dorintieloru“ pseudonime „ale clerului bucovineanu etc.“ promitindusi, precumu se pare din toate dela o mitropolia separata pentru Bucovin'a mai „grase oale egiptiene“ de-cátu dela un'a mitropolia pentru toti romanii ortodosi din Austri'a, se necajesse a n'trebuintia pentru asertulu seu toate vehiculele si coapte si necoapte, *) chiaru cumu facu, dupa parerea noastra — „rabulistii“ —. Asiá intre altele multe, nu vroesce D-lui să fia Bucovin'a sub o mitropolia romana (da sub serbeasca putú ea fi pana acumu că o diecesa romaneasca) pentru că eparchiotii ei „suntu in buna jumetate ruteni.“

Afara de acést'a, chiaru si rutenii la noi carii ar fi favorindu lui Litvinovici, si simpatisandu cu Coubasiucu, nu afla o buna jumetate a intregi poporaciuni politice din Bucovin'a, ruteniana (vedi si statistic'a, compusa pe date oficiale a camerei comerciale din Cernauti); apoi noi nu scimu de numera D-lui in acea buna jumetate, si pe unii ruteni la factorulu Deisale in care nu se poate redtina că sa fia Bucovin'a sub o mitropolia romana separata (ce de face, se ncaera cu ambele fetie puternice, de susu) ori numera ortotosii ruteni din capulu locului la credintia eventuala, „de unde ne e originea“ si de care credintia, că sa fimu, D-lui totu asiá de „ferbinte“ doresce „că si evlaviosii catolici“.**)

Nu scimu dicu, că sa venimu la vorb'a noastra cum alcatusce D-lui acea buna jumetate de ruteni in dieces'a ortodosa din Bucovin'a, in favoarea carei bune jumetati D-lui vrea o mitropolia separata de serbi si de romanii din Austri'a. Dara ca pe noi romanii din Bucovin'a, vorbitori nu mai romanesce, si romanesce si rutenesce, ori mai multa rutenesce, cam dupa circumstari si din cause incidenciale, nu inse reale vré D-lui (domolu dicandu) sa ne sacrifice odata cu dreptulu nostru istoricu si naciunалу consideraciunei pentru putinii adev'erati ruteni, i lasamu pentru aceast'a staruire, demna de unu omu civilisatu toata onoarea érași numai D-sale, care onoare, că se o poata apretini publiculu dupa meritu, amu scoate aice din epistol'a mentionata catra respectivulu Prelatu rom. catolicu o recentiuene a insusi D-lui „replicatoriu“ la Antorismu, asupra ruteniloru pribegiti la noi din Galiti'a si de carii ruteni suntu cu buna seama mai multi, de-cátu o buna jumetate numai intre rutenii din Bucovin'a trecuti piezisi si la religiunea ortodosa, dara bun'a cuviintia si circumstarea, că noi mai buna opiniune avemu de fratii ruteni ortodosi din Bucovin'a, de cumu are Dl. autoru alu „respunsului“ in recensiuenea să asupr'a lor, carii suntu veniti din Galiti'a — acést'a circumstare dicu, nu ne lasa sa aducemu acea recensiuenea aice; cu atat'a mai putinu, ca-ci scandela nici fara propri'a noastra vina, n'amu vrea sa prici-

*) prin care, si mai cu seama cele principali din „dorintie“ lamu puté lesne aduce „ad absurdum“ si iam aretá cu dovezile Dei-sale, ca nu numai in Bucovin'a, ci si in fia-care satu s'ar puté face mitropolia cu 2-3 episcopi onorari. Ref.

**) Pentru care dorintia noi nsa, facendu Intedantelui nostru obligat'a-ne „plecaciuene“, i concedemu din tota inim'a si deplin'a bucuria, a-si-o cautá si allá — pentru sine: poate acolo „greutatea subordinaciunei“ nu numai că nu va debui sa o simtiasea nici atata, catu o simtiasea la noi; dara poate va brileá inca si cá — Directoru la „colegiulu misionariu“ din Rom'a, si de-acolo apoi vá trimite instructiunile sale pentru „Apostolatulu“ din Bucovin'a, cumu elu mai „cu minte“ si nu cu „sumetia pré mare“ sa ne nvetia a afurisi si noi Antorismulu cu fundamentele lui. Refer.

nuimu nimarui'a, unde nu sierbesce ea principieloru, care noi le aparamu numai din datoria.

Noi lasamu dicu opiniunea D-lui recensentu aice nemiscata: inse că să facemu totusi o deosebire intre rutenii bucovineni ortodosi, carii au totu dreptulu naciunale in Bucovin'a fatia cu noi romanii, ce avemu cumu diseramu dreptulu atata naciunale catu si istoricu, că să deosebimu dicu, rutenii acestia de cei ai D-lui P. apoi pre acei din tiau, si anume că poporu scimu pre ruteni colonisati in Bucovin'a de Principii Moldaviei. *) Acesti ruteni in sa, nefiindu toti aceia ce vorbescu astadi rutenesce, au si rutenesce pe langa romanesce, ruteni, nu suntu mai multi, decâtu abié a trei'a parte sau mai putini in dieces'a Bucovinei; si acestor'a nu li se facú din puntu de vedere besericescu in Bucovin'a romaneasca nici candu si nici o stingherire, si totu asiá, nici nu-i vine cuiva la noi in capu, să le faca de-acumu inainte oaresi-care sminteala, cu atat'a dara póte fi mai putina teama, că li s'ar face sub mitropoli'a romaneasca. * * *

ГРЕЧИЯ. Дн зиделе трекъте дротъль електрик не адъезъ счиреа, къ дн Мисолъни, Акарпаня, Патрас, Елиэ ши Месеня аръ фи извъкнитъ мишкърї революционерї ши къ вѣмиле, каселе ши днкисориле сънтъ окъпате де солдади. Маї департе къ съ аштѣптъ о прокиетационе а реѣимъльї провисорїѣ. — Штирле дин Атина дин 22|10 Октом. зидѣ: Реѣеле Гречїеї а авдикатъ ши а плекатъ; нъ се штиѣ днкотро. О штире дин Триестъ дин 25|13 Октом. зидѣ: чїркълезе фаме, къ реѣеле Ото аръ фи авдикатъ дн фавоареа фрателї съѣ. Маврокордатъ есте прешединтеле реѣимъльї провисорїѣ. Знѣ декретъ дин 23|11 Окт. алъ реѣимъльї провисорїѣ дин Атина декларъ дн нъмеле попоръльї ши алъ гарниѣоней династрия де депъсъ. — Деспре Маїестъѣ диле гречешти нъ е ничї о штире, се пресъзнѣ, къ еле къльторескъ не корвета дорѣ. — Ашадаръ креациѣнеа конферинѣї дин Лондра дин 13 Феврварїѣ 1832, регатъль Гречїеї а днчѣтатъ де а есїста. Реѣеле Ото ши попълара льї соѣїе саѣ днваркатъ дн 10|22 Октом. ши нъ се штиѣ днкотро аѣ плекатъ. Мотивеле каре аѣ депъсъ не реѣеле Ото де не тронъ саѣ ескатъ динтр'о датъ, къчї нъмаї къ врео кътева зиле маї пайнте нъ авеа къртеа дин Атина ничї о пресїмѣїре деспре аѣста. Мишкъриле дн Гречїя нъ саѣ фъкътѣ нъмаї дин партеа попоръльї чї ши а гарниѣоней, ши де аѣеа саѣ съършитъ аша де исте фъръ върсаре де съѣѣ.

Но т и ц е Д и в е р с е.

— Асѣпра тримїѣторїяльї телеграмъльї дин Герла деспре стръшътарѣа Д. Шипотарїѣ са днчѣвѣтѣ черѣетарѣа пеналъ.

— Pana dela пїѣоръльї льї Гарївалдї са обрїнтїтѣ аѣтѣ де таре, днкъ нъ е маї мълѣтѣ сперандъ се скепе фъръ ашѣттарѣа пїѣоръльї.

— S. C. релациѣнезе, къ дн черкъриле вїнеднформате чїркълезе фаме, къкъкъ къ окасїѣнеа Санкѣїонърїї леѣей пресей есте де а се аштѣпта къ секърїтате о ампестїѣ ѣенералъ пентрѣ транспресїѣнї де пресъ.

— Дела 1-а Ноѣмврїе еаръши вїнѣ офїѣїолателе постаї съѣт министрїя де комерѣѣ.

— Рекрътаѣїнеа не аналъ 1863 ва днчѣне дн 15 Февр. ши се ва фїнї къ фїнеа льї Мартїе к. п. Нъмеръльї рекръѣїлорѣ есте 85,000 ши тоате фавореле де пълъ акъта вор авеа валоре ши дн анал аѣста.

— Локѣїторъльї Мїтрополїтанъ Д. Епїскопъ Машїревїѣ а мерсѣ ла Вїена дн къса воїводїней ши а конгресъльї наѣїонал.

— Контеле Палѣї Локѣїторїяльї Знгарїеї а лѣат парте ла доѣ конферинѣе, каре саѣ дїнѣт дн Канѣеларїя знгрѣскъ дн пресенѣїя министрїяльї Конт. Естерхазї ши каре а дѣратѣ дела 12 оре пълъ ла 5 дъпъ амеї, ши апої дела 8 оре сеара пълъ ла 12 нонтеа. Маї пайнте де конферинѣе аѣ авѣтѣ амѣїї Домнї аѣдїенѣїе ла Маїестатѣа Са. Саѣ афлатъ тотъ атѣнѣї маї мълѣїї Комїѣї съпрѣмї дн Вїена инвїтаѣї де канѣеларїяльї. Се лъкръ прѣкъш се зїѣ, деспре конѣїетарѣа дїетеї. Конѣїетарѣа се ва фаче ла тоатъ днѣтшпларѣа не ваза алекерїї позе.

— Маїестатѣа Са а аплачїдатъ ши пентрѣ грѣко-католїчї дн Ардеалъ знѣ Консїларїѣ де скولة.

*) Vedi s. e. uricele mosiei dintre Prutu si Nistru Verencianc'a, prin care urice Principele Cantacuzino colonisá acea mosia cu ruteni galitieni. Pre acesti in sa si asemenii nostri ruteni, nu-i scimu de asiá, cum i descrie pre toti rutenii, pribegiti la noi din Galiti'a. Ref.